

[Niels Westerby.]

så store muligheder for at glemme, når vi skal betale skat, og således at vore skattebyrder bliver lagt på forbruget, dér, hvor de rettelig bør ligge. Det er hovedsynspunktet.

Men lad mig så gøre opmærksom på, at det er nødvendigt at få ryddet op i skattejunglen. Vi har foreslået, at vi nu må have et fradragsstop. Det kan ikke nytte noget, at vi, hver gang vi gerne vil være venlige over for en eller anden befolkningsgruppe, så springer op og kommer med et forslag om et eller andet fradrag. Det er jo på den måde, junglen er fremkommet, og det er på den måde, der er fare for, at den vil vokse. Vi må også have tyndet ud, helst ryddet helt op i den jungle, vi allerede har.

Vi bør efter vor opfattelse afskaffe skattefradragsreglen, idet det ikke er muligt at bringe skatteprocenterne så langt ned, at merindtægter ikke bliver straffet for hårdt, uden at man ophæver skattefradragsreglen. Det bliver helt nødvendigt at gøre dette, ellers vil skatteprocenterne blive så høje, at folk straffes, når de sætter deres indtægt op. Dette er også forudsætningen for, at vi vil være med til at gennemføre kildeskat.

Jeg kan ikke helt fatte socialdemokratiske talere — måske gælder dette ikke statsministeren, men socialdemokratiske talere ud over landet — når de fremmaner, at der næsten vil blive paradisiske tilstande, hvis vi får kildeskat. Jeg kan heller ikke rigtig følge talere fra venstre og de konservative, når de ud over landet næsten fremstiller forholdene, som om socialismen er på vej med sin snigende hånd, hvis man gennemfører kildeskat. Ingen af delene er naturligvis rigtig. Både i Sverige, Norge, Vesttyskland, England og Frankrig har man jo kildeskat; men der er næppe nogen af borgerne i alle disse lande, der vil påstå, at de har paradisiske tilstande, fordi man dér har gennemført kildeskat. Omvendt har jeg heller ikke hørt de lokale Poul Møllere eller Poul Hartlinger i Sverige, Norge, Vesttyskland, Frankrig eller England sige, at de vil have afskaffet den kildeskat, som de allerede har fået indført. Dér taler man ikke om, at man har fået socialisme, fordi man har kildeskat. Det er noget ganske enestående og isoleret for Danmark, at vi har en liberal og en konvervativ ordfører,

der siger det; de siger det ikke i andre lande, hvor de har kildeskat.

Så må jeg ærlig talt føje til: hvorfor nu dette kæmpepolitiske slagsmål om kildeskat? Der er jo i virkeligheden kun en stakket frist, før man bliver tvunget til at gøre noget. Vi er jo enige om, at vi engang får en fælleseuropæisk markedsløsning, og et led i denne fælleseuropæiske markedsløsning er, at arbejdskraften kan vandre frit fra land til land. Det vil da være en helt uholdbar situation for Danmark, hvis de folk, der kommer her til landet, kan tjene penge og så vandre ud af landet, når de skal betale skat, medens vore borgere, når de flytter til andre lande, betaler skatten, medens de bestiller noget og tjener pengene. Det er en uholdbar situation. Det drejer sig selvfølgelig kun om en stakket frist, før vi får denne kildeskat. Hvorfor så al denne modstand? Men jeg vil gerne understrege, at det er nødvendigt, at den bliver praktisk håndterlig og enkel, og derfor forudsætter den også en enkel skattelovgivning. Dette er, vil jeg gerne klart sige til regeringen, en forudsætning fra vor side.

Vi har også gjort os andre tanker end at foretage en oprydning i skattefradragsjunglen for at gøre systemet enkelt. Vi har foreslået én skala for forsørgere og ikke-forsørgere, og jeg kan pege på en række andre forslag i vor skattereform om disse ting.

Jeg har bemærket, at statsministeren har gjort sig visse filosofiske overlægninger om, hvilke chancer der vil være for at bringe skattereformen i hus i det kommende folketingsår. Han har udtrykt det nogenlunde på den måde, at hvis han kunne blive enig med det radikale venstre, skulle han bare finde en enkelt stemme til. Nu er det jo ikke den helt store og smigrende rolle for en statsminister at skulle ud og finde en stemme; det måtte jo hellere gå på en anden måde. Jeg ved ikke, hvem statsministeren har tænkt på. Det kunne jo være, at det var på det ærede medlem hr. Aksel Larsen; det kunne jo også være, at det var det ærede medlem hr. Iver Poulsen, som statsministeren har tænkt på. Eller måske er det venstres enfant terrible, hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), hvad ved jeg. Måske har han haft liberalt centrum i tankerne, da han sagde, han skulle ud og